

A7-0151/2014

3. 3. 2014

ZPRÁVA

o zvláštní zprávě Účetního dvora č. 25/2012 „Byly zavedeny nástroje pro monitorování účelnosti výdajů Evropského sociálního fondu na starší pracovníky?“
(2013/2173(INI))

Výbor pro rozpočtovou kontrolu

Zpravodaj: Zigmantas Balčytis

Navrhovatel: (*):

Danuta Jazłowiecka, Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

(*): Postup s přidruženými výbory – článek 50 jednacího řádu

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
STANOVISKO VÝBORU PRO ZAMĚSTNANOST A SOCIÁLNÍ VĚCI	10
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	14
(*) Postup s přidruženými výbory – článek 50 jednacího řádu	

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o zvláštní zprávě Účetního dvora č. 25/2012 „Byly zavedeny nástroje pro monitorování účelnosti výdajů Evropského sociálního fondu na starší pracovníky?“ (2013/2173(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na zvláštní zprávu Účetního dvora č. 25/2012 „Byly zavedeny nástroje pro monitorování účelnosti výdajů Evropského sociálního fondu na starší pracovníky?“,
  - s ohledem na Evropskou nadaci pro zlepšení životních a pracovních podmínek, zejména pak na její studii z roku 2012 o trendech v zaměstnanosti a politikách pro starší pracovníky v době recese,
  - s ohledem na přínos Evropské agentury pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci pro prioritní skupiny, zejména starší pracovníky,
  - s ohledem na studii agentury Eurofound z roku 2013 o úloze vlád a sociálních partnerů při udržování starších pracovníků na trhu práce z roku 2013,
  - s ohledem na první mezinárodní průzkum dovedností dospělých provedený Komisí a organizací OECD v roce 2013, který byl součástí programu pro mezinárodní hodnocení dovedností dospělých,
  - s ohledem na řídicí zásady obsažené v nových nařízeních o Evropském sociálním fondu pro programové období 2014–2020, která Parlament přijal dne 20. listopadu 2013,
  - s ohledem na článek 48 a čl. 119 odst. 2 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro rozpočtovou kontrolu a stanovisko Výboru pro zaměstnanost a sociální věci (A7-0000/2014),
- A. vzhledem k tomu, že stárnutí populace, měnící se pracovní podmínky, stále existující pobídka k předčasnému odchodu do důchodu, finanční krize a změny ve skladbě produkce a také požadavek stále větší konkurenceschopnosti vyžadují různá řešení, která umožní starším pracovníkům zůstat aktivní na trhu práce, a to i po překročení důchodového věku, když to sami chtějí;
- B. vzhledem k tomu, že Lisabonská strategie definovala „staršího pracovníka“ jako každou osobu v produktivním věku, která spadá do věkového rozmezí 55 až 64 let;
- C. vzhledem k tomu, že v roce 2012 nedosahovala míra zaměstnanosti u osob ve věku 55–64 let v Evropské unii ani 50 % (54,4 % u mužů a 41,8 % u žen) a že v některých členských státech poklesla až zhruba k 30 %; vzhledem k tomu, že tento trend mohla způsobit řada faktorů, například dovednosti a kvalifikace neodpovídající současným nárokům, postoje zaměstnavatelů vůči starším pracovníkům, obtíže při snaze sladit pracovní a rodinný život nebo zhoršování zdravotního stavu;

- D. vzhledem k tomu, že pracovní síla ve vyšším věku a delší profesní dráha může pozitivně přispět k oživení a budoucímu růstu;
- E. vzhledem k tomu, že starší lidé jsou nepostradatelní, pokud jde o předávání znalostí a zkušeností budoucím generacím;
- F. vzhledem k tomu, že součástí Lisabonské strategie¹ a strategie Evropa 2020², která byla přijata v roce 2010 a stanoví hospodářské a sociální strategie, jsou akční plány pro vyšší tempo růstu a vytvoření více pracovních míst a stanovení cílů, zejména v oblasti zaměstnanosti;
- G. vzhledem k tomu, že udržování zaměstnatelnosti starších pracovníků a zachování vysokého podílu populace pracující až do vyššího věku je klíčové pro řešení demografických výzev a pro dosažení cíle EU, kterým je mít v roce 2020 v zaměstnání 75 % populace ve věku 24–64 let;
- H. vzhledem k tomu, že je potřeba podpořit nedávné změny v penzijních systémech, které vznikly v důsledku zvýšení věkové hranice pro odchod do důchodu, a na trhu práce a pracovištích zavést opatření, která by pracovníky motivovala k tomu, aby svá povolání vykonávali déle, a umožnila jim pracovat až do dosažení důchodového věku;
- I. vzhledem k tomu, že se v důsledku současného demografického vývoje zvyšuje průměrný věk obyvatel, bude podíl pracovníků ve věku 55–64 let v Evropě stále narůstat;
- J. vzhledem k tomu, že několikaletá hospodářská a finanční krize způsobila, že opatření Evropského sociálního fondu (ESF) nabývají většího významu než kdykoli předtím, protože jsou jedním z nástrojů používaných k boji proti vysoké nezaměstnanosti, a že zkušenosti získané prováděním předchozích opatření budou při zavádění nových programů v roce 2014 životně důležité;
- K. vzhledem k tomu, že ESF, který během programového období 2007–2013 představoval 8 % celkového rozpočtu EU, je klíčovým finančním nástrojem, který má členskými státy pomoci dosáhnout cílů politiky zaměstnanosti a sociálního začleňování EU a že je nutno mít spolehlivé údaje pro posouzení efektivnosti vynakládání prostředků ESF;
- L. vzhledem k tomu, že pro období od roku 2007 do konce roku 2013 nemohou ani členské státy, ani Komise určit, kolik starších pracovníků získalo novou kvalifikaci, zůstalo v zaměstnání nebo našlo zaměstnání poté, co se zúčastnili projektu financovaného z prostředků ESF;
- M. vzhledem k tomu, že opatření pro celoživotní vzdělávání podporovaná ESF jsou celkově vhodná k udržení zaměstnanosti (např. prostřednictvím vzdělávání pro zvýšení zaměstnatelnosti nebo rekvalifikace);

---

¹ Cílem Lisabonské strategie bylo, aby se EU stala „nejkonkurenceschopnější a nejdynamičtější znalostní ekonomikou na světě schopnou udržitelného hospodářského růstu s větším počtem pracovních míst, s lepšími pracovními místy a větší sociální soudržností“ do roku 2010.

² Lisabonskou strategii nahrazuje strategie Evropa 2020, která byla zahájena v roce 2010. Jejím cílem je inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění. Strategie se soustřeďuje na pět cílů, jichž má být dosaženo do roku 2020 v oblasti zaměstnanosti, inovací, vzdělávání, omezování chudoby a klimatu/energetiky.

- N. zdůrazňuje, že starší pracovníci představují méně než 5 % účastníků činností ESF zaměřených na celoživotní vzdělávání, což ukazuje na nižší účast ve vzdělávacích programech, nikoli na nedostatečnou odbornou přípravu nebo kvalifikaci těchto pracovníků;
- O. vzhledem k tomu, že členské státy řídicí orgány, které odpovídají za provádění víceletých operačních programů, jež připravily členské státy po konzultaci se zúčastněnými stranami a po dvoustranných schůzkách s Komisí a jež byly nakonec přijaty ve formě rozhodnutí Komise, a zřizují a udržují systémy finančního řízení a kontroly, jež slouží k plánování programů, provádění kontrol, monitorování a podávání zpráv;
- P. vzhledem k tomu, že operační programy zahrnují různé skupiny nezaměstnaných (mladé lidi, starší pracovníky, dlouhodobě nezaměstnané a osoby, které nemají zaměstnání, nestudují ani se neúčastní odborné přípravy);
- Q. vzhledem k tomu, že financování z prostředků ESF musí probíhat v souladu s finančními nařízeními EU a především se základními zásadami řádného finančního řízení, tj. se zásadami hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti;
1. je znepokojen tím, že se definice „starších pracovníků“ v operačních programech na období 2007–2013 nepoužívá jednotně; konstatuje, že mnoho řídicích orgánů se ve svých operačních programech neřídí definicí „starších pracovníků“ vycházející z Lisabonské strategie (každá osoba v produktivním věku, která spadá do věkového rozmezí 55 až 64 let) a stanoví pro ně různé věkové kategorie; je toho názoru, že definice „starších pracovníků“ by měla být vždy uzpůsobena tomu, jaký je v kterém členském státě nejvyšší zákonný věk odchodu do důchodu;
  2. vyjadřuje politování nad tím, že nejsou k dispozici žádné ucelené a spolehlivé údaje, včetně údajů rozdělených podle pohlaví, jako základ pro posouzení efektivnosti výdajů z ESF na starší pracovníky; zastává názor, že využívání prostředků z ESF musí být transparentní; zdůrazňuje, že informace o financovaných programech, plnění jejich cílů a o částce vyčleněné na ně z rozpočtu by měly být občanům k dispozici snadno přístupným způsobem na veřejných internetových stránkách;
  3. bere na vědomí, že podle své specifické socioekonomické a demografické situace členské státy používají k vymezení kategorie starších pracovníků rozdílné věkové skupiny; pokládá však za politováníhodné, že toto vymezení není vždy používáno v průběhu celého programovacího procesu v daném členském státě jednotně a důsledně; vybízí proto členské státy, aby v příštím programovém období (2014–2020) zajistily, aby věkové skupiny, jejichž potřeby byly analyzovány, odpovídaly věkovým skupinám, na něž se zaměřují programy nebo související činnosti a cíle;
  4. zdůrazňuje, že provádění ESF musí probíhat v souladu s finančním nařízením EU a především se základními zásadami řádného finančního řízení, mezi něž patří efektivnost, která by měla být chápána jako plnění stanovených konkrétních cílů a dosahování zamýšlených výsledků;
  5. vyzývá členské státy, aby se při analýzách socioekonomické situace starších pracovníků více opíraly o kvantitativní a kvalitativní údaje a stanovily měřitelnou příčinnou souvislost

mezi činnostmi vymezenými v rámci operačních programů a sledovanými cíli, která by usnadnila ověřování souladu mezi zjištěnými potřebami, zvolenou strategií a stanovenými konkrétními cíli a umožnila přijímat správná rozhodnutí s ohledem na budoucnost;

6. vyjadřuje politování nad nespolehlivými a kvalitativně neuspokojivými údaji, které poskytují členské státy a které jsou nutné pro posouzení současné situace zaměstnanosti starších pracovníků, vyhodnocení budoucího vývoje a přijetí opatření k dosažení stanovených cílů; vyzývá k přijetí opatření, která budou členské státy motivovat k předávání spolehlivých a vysoce kvalitních údajů;
7. konstatuje, že právní rámec (na období 2007–2013) stanovuje pouze finanční údaje na úrovni prioritní osy a žádný z vybraných operačních programů nemá prioritní osu věnovanou výhradně „starším pracovníkům“; vyjadřuje politování nad tím, že je těžké přesně stanovit, kolik finančních prostředků bylo přiděleno na činnosti, na které byly určeny, zejména v souvislosti se „staršími pracovníky“;
8. konstatuje, že operační programy na období 2007–2013 neobsahují žádné prioritní téma, které by se zabývalo pobídkami pro starší pracovníky, např. „podpora aktivního stárnutí a prodloužování pracovního života“, a to převážně z toho důvodu, že se interpretace formy takovéto priority liší;
9. je toho názoru, že pro specifické skupiny pracovníků, např. pro pracovníky ve směnném provozu nebo v těžkém průmyslu, jsou zapotřebí speciálně uzpůsobené programy a projekty, které se liší od programů pro pracovníky vykonávající fyzicky méně náročnou práci, například v sektoru služeb; dále upozorňuje, že je třeba zohlednit otázku pohlaví jako politický faktor;
10. je hluboce přesvědčen, že zkušenost starších pracovníků je přínosem, který by měl být co nejlépe využíván nejen k tomu, aby jednotliví pracovníci zůstali aktivní na trhu práce ve svém zaměstnání, ale rovněž aby mohli využívat nabyté zkušenosti při změně zaměstnání;
11. je znepokojen skutečností, že „starší pracovníci“, přestože byli označeni za cílovou skupinu, neměli v operačních programech vždy stanoveny své vlastní ukazatele nebo cílové hodnoty, což způsobilo, že nyní je velice těžké, ne-li téměř nemožné, posoudit účelnost opatření zaměřených na jejich potřeby; konstatuje, že pokud se v projektech ukazatele vyskytují, jedná se ve většině případů o výstupy (např. počet účastníků) či výsledky spíše než o konkrétní dopady;
12. vyzývá Komisi, aby kladla větší důraz na boj proti diskriminaci starších pracovníků založené na věku a využila své pravomoci v rámci existujících právních nástrojů k potírání očividných forem diskriminace v některých členských státech a v některých odvětvích hospodářství;
13. žádá, aby byla přijata opatření s cílem zjistit nejen zaměstnatelnost, ale zároveň pokrok, co se týče dovedností (včetně tzv. sociálních dovedností), zvýšení sebevědomí a větší motivace; konstatuje, že předávání životních dovedností a poskytování neformálního vzdělávání může mít v tomto ohledu zásadní přínos;

14. vyzývá k monitorování a odstraňování všech překážek, které brání aktivnímu stárnutí, a k podpoře celoživotního vzdělávání, zejména co se týče získávání nové kvalifikace a odborných dovedností, například počítačových dovedností a ovládnání cizích jazyků; zdůrazňuje, že aktivní stárnutí a celoživotní učení by se u starších mužů a žen mělo stát běžnou součástí jejich pracovního života a že tyto politiky by měly být neustále monitorovány, vyhodnocovány a zlepšovány;
15. žádá, aby byl v nových operačních programech jednotnější přístup k výběru cílových skupin a využívání údajů z trhu práce na úrovni členských států, s cílem stanovit ambiciózní, ale realistické cíle; konstatuje, že vzhledem k tomu, že stále rostoucí počet starších pracovníků bude v budoucnu nabývat na významu, by měl být součástí příprav na operační programy rovněž dialog o stanovení pořadí důležitosti cílových skupin;
16. je znepokojen skutečností, že některé z cílů a ukazatelů projektů neměly přímou spojitost s opatřeními ESF, což znesnadnilo zhodnocení výsledků projektů, např. nesplnění či splnění makroekonomických cílů stanovených v operačních programech, a to vzhledem k tomu, že tyto skutečnosti nemůže ESF ovlivnit, protože jsou do velké míry závislé na vnějších faktorech, jakými jsou například ekonomické prostředí, systémy sociálního zabezpečení a podmínky pro místní veřejné nebo soukromé investice;
17. pokládá za politováníhodné, že žádný z operačních programů nestanovil střednědobé milníky ani vhodnou hierarchii měřitelných cílů, aby řídicím orgánům umožnil provést nápravná opatření v co nejkratší době;
18. vyjadřuje politování nad skutečností, že Komise není z těchto důvodů schopna podávat adekvátní zprávy o celkových výsledcích a dopadu činností zaměřených na zlepšení situace starších pracovníků v členských státech financovaných z prostředků ESF;
19. je pevně přesvědčen, že Komise by měla zpřísnit hodnocení výsledků operačních programů; důrazně vybízí k zavedení jasně stanovených a standardizovaných údajů o výkonnosti (spolehlivých, ověřitelných a aktuálních) pro budoucí programy, které by bylo možno, pokud to bude třeba, pro programové období 2014–2020 na úrovni EU agregovat;
20. vítá skutečnost, že fondy společného strategického rámce se v nadcházejícím programovém období 2014–2020 zaměřují na výsledky, což znamená, že základem jakékoli navržené činnosti musí být dosažení konkrétního cíle;
21. zdůrazňuje, že stanovení jasných priorit v nových operačních programech s cílem dosáhnout výsledků umožní nalézt synergie mezi různými fondy a jinými zdroji financování, a přispěje tak k zajištění toho, aby opatření k dosažení navrhovaných cílů byla co nejefektivnější jak v dané zemi, tak mezi různými zeměmi;
22. je přesvědčen, že je nezbytné, aby ukazatele používané u nových operačních programů zahrnovaly výstražné ukazatele na finanční a fyzické úrovni, a vítá skutečnost, že jsou tyto ukazatele speciálně sledovány a v případě, že se odchýlí od stanovené hranice související s programovými cíli, provede útvar pro hodnocení ve spolupráci se subjekty zprostředkujícími programy rozbor příčin tohoto odchýlení s cílem zjistit, zda se jedná o

přechodné situace nebo o strukturální problémy, které vyžadují důkladnější analýzu, případně provedení změn v programu;

23. domnívá se, že je rovněž třeba sledovat, zda se mění socioekonomická situace a vnitrostátní nebo unijní priority či priority a zda se při provádění operačních programů objevují problémy, které vyžadují vyhodnocení programu a zásadní změny v něm;
24. vyzývá k systematickému využívání relevantních ukazatelů výkonnosti, jakými jsou například operační cíle, výsledné cíle a konkrétní dopady, a k jejich zahrnutí do podmínek projektu, aby se u programů ESF na období 2014–2020 zlepšily jak množství a kvalita shromážděných údajů o „starších pracovnících“ na trhu práce, tak i rozhodovací proces;
25. vyzývá členské státy, aby v příštím programovém období používaly a vhodně doplnily společné ukazatele stanovené v nařízení o ESF s cílem určit, kolik starších pracovníků, v členění podle pohlaví, se účastnilo projektů financovaných z ESF se zaměřením na přizpůsobení se pracovnímu prostředí, získání dovedností, zlepšení situace jednotlivce na trhu práce nebo nalezení zaměstnání a kolik z nich získalo novou kvalifikaci, zlepšilo svou situaci na trhu práce nebo našlo zaměstnání poté, co se zúčastnili projektů financovaných ESF;
26. připomíná, že celkově je nutné, aby projekty řádně odrážely cíle operačních programů, aby se snížilo riziko, že se původní cíle nepodaří splnit; vyzývá řídicí orgány, aby ve snaze vybrat ty nejlepší projekty soustavně kontrolovaly, zda projekty tuto vazbu mají;
27. důrazně vybízí zainteresované strany, aby tam, kde je to vhodné, zlepšily metodiku, odpoutaly se od zjednodušujícího přístupu v souvislosti s vyplácením a skutečnými náklady a začaly používat integrovaný přístup, který zajistí nejlepší výsledky projektů;
28. vyzývá Komisi, aby kvalitu předložených údajů z operačních programů ověřovala důkladněji, vypracovala příručku s provozními radami a dala ji k dispozici členským státům;
29. je toho názoru, že by se monitorovací systémy měly spoléhat na faktickou dokumentaci kontrol operačních programů, aby získaly dostatečnou jistotu;
30. vítá skutečnost, že řídicí orgány většinou jasně stanovily, jaké kontrolní údaje vyžadují; nicméně připomíná, že monitorovací a hodnotící systémy by měly umožňovat včasné a pravidelné ověřování dosaženého pokroku při plnění stanovených cílů s možností rychle reagovat na významné odchylky od nich;
31. vyzývá ke zpřesnění právních požadavků týkajících se hodnocení vyžadovaných od řídicích orgánů a ke stanovení minimálního souboru témat pro operační programy, kterým bude věnována pozornost při procesu hodnocení; žádá, aby byla snaha zajistit, aby při budoucím rozhodování byly řádně zohledněny zkušenosti získané z předchozího řízení programů;
32. vyzývá Komisi, aby postupně vyvážila a zdokonalila své řídicí nástroje a od pouhého monitorování souladu (na základě principů legality/správnosti) přešla pro nadcházející období 2014–2020 k měření pokroku při dosahování cílových hodnot a výsledků

využívání prostředků ESF; připomíná, že úspěšné vytvoření pevného výkonnostního rámce s jasnými a měřitelnými cíli a záměry, které vymezí odpovědnost i výsledky, je klíčem k zajištění co největšího dopadu na růst zaměstnanosti a vyžaduje od Komise i členských států společné a stejně intenzivní úsilí;

33. vítá návrh Komise na zlepšení hodnocení výkonnosti operačních programů v programovém období 2014–2020 a zahrnutí souboru společných ukazatelů výstupů a výsledků, včetně ukazatelů dlouhodobých výsledků, do nařízení o ESF;
34. vybízí Komisi, aby v tomto ohledu zintenzívnila spolupráci s ostatními mezinárodními institucemi, např. s organizací OECD, na základě zvláštních hodnocení znevýhodněných skupin nebo zranitelných pracovníků a prostřednictvím vymezení konkrétních opatření, jak pomoci členským státům lépe definovat klíčové priority, strategie a udržitelné projekty způsobilé k získání prostředků z ESF v nadcházejícím období 2014–2020;

o

o o

35. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

24. 1. 2014

STANOVISKO VÝBORU PRO ZAMĚSTNANOST A SOCIÁLNÍ VĚCI

pro Rozpočtový výbor

na téma: „Byly zavedeny nástroje pro monitorování účelnosti výdajů Evropského sociálního fondu na starší pracovníky?“ (zvláštní zpráva Účetního dvora č. 25/2012) (2013/2173(INI))

Navrhovatelka(*): Danuta Jazłowiecka

(*) Postup s přidruženými výbory – článek 50 jednacího řádu

NÁVRHY

Výbor pro zaměstnanost a sociální věci vyzývá Rozpočtový výbor jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- A. vzhledem k tomu, že stárnutí populace, měnící se pracovní podmínky, stále existující pobídky k předčasnému odchodu do důchodu, finanční krize a změny ve skladbě produkce a také požadavek stále větší konkurenceschopnosti vyžadují různá řešení, která umožní starším pracovníkům zůstat aktivní na trhu práce, a to i po překročení důchodového věku, když to sami chtějí;
- B. vzhledem k tomu, že v roce 2012 nedosahovala míra zaměstnanosti u osob ve věku 55–64 let v Evropské unii ani 50 % (54,4 % u mužů a 41,8 % u žen) a že v některých členských státech poklesla až zhruba k 30 %; vzhledem k tomu, že tento trend mohla způsobit řada faktorů, například zastaralé dovednosti a kvalifikace, postoje zaměstnavatelů vůči starším pracovníkům, obtíže při snaze sladit pracovní a rodinný život nebo zhoršování zdravotního stavu;
- C. vzhledem k tomu, že pracovní síla ve vyšším věku a delší profesní dráha může pozitivně přispět k oživení a budoucímu růstu;
- D. vzhledem k tomu, že starší lidé jsou nepostradatelní, pokud jde o předávání znalostí a zkušeností budoucím generacím;

- E. vzhledem k tomu, že Evropský sociální fond (ESF), který během programového období 2007–2013 představoval 8 % celkového rozpočtu EU, je klíčovým finančním nástrojem, který má členským státům pomoci dosáhnout cílů politiky zaměstnanosti a sociálního začleňování EU a že je nutno mít spolehlivé údaje pro posouzení efektivity vynakládání prostředků ESF;
- F. vzhledem k tomu, že udržování zaměstnatelnosti starších pracovníků a zachování vysokého podílu populace pracující až do vyššího věku je klíčové pro řešení demografických výzev a pro dosažení cíle EU, kterým je mít v roce 2020 v zaměstnání 75 % populace ve věku 24–64 let;
- G. vzhledem k tomu, že opatření pro celoživotní vzdělávání podporovaná ESF jsou celkově vhodná k udržení zaměstnanosti (např. prostřednictvím vzdělávání pro zvýšení zaměstnatelnosti nebo rekvalifikace);
1. vyjadřuje politování nad tím, že nejsou k dispozici žádné ucelené a spolehlivé údaje, včetně údajů rozdělených podle pohlaví, jako základ pro posouzení efektivity výdajů z ESF na starší pracovníky; zastává názor, že využívání prostředků z ESF musí být transparentní; zdůrazňuje, že informace o financovaných programech, plnění jejich cílů a o částce vyčleněné na ně z rozpočtu by měly být občanům k dispozici snadno přístupným způsobem na veřejných internetových stránkách;
  2. zdůrazňuje, že provádění ESF musí probíhat v souladu s finančním nařízením EU a především se základními zásadami řádného finančního řízení, mezi něž patří efektivity, která by měla být chápána jako plnění stanovených konkrétních cílů a dosahování zamýšlených výsledků;
  3. vítá návrh Komise na zlepšení hodnocení výkonu operačních programů v programovém období 2014–2020 a zahrnutí souboru společných ukazatelů výstupů a výsledků, včetně ukazatelů dlouhodobých výsledků, do nařízení o ESF;
  4. vyzývá členské státy, aby v příštím programovém období používaly a vhodně doplnily společné ukazatele stanovené v nařízení o ESF s cílem určit, kolik starších pracovníků, s rozdělením podle pohlaví, se účastnilo projektů financovaných z ESF se zaměřením na přizpůsobení se pracovnímu prostředí, získání dovedností, zlepšení situace jednotlivce na trhu práce nebo nalezení zaměstnání a kolik z nich získalo novou kvalifikaci, zlepšilo svou situaci na trhu práce nebo našlo zaměstnání poté, co se zúčastnili projektů financovaných ESF;
  5. vyzývá členské státy, aby se při analýzách socioekonomické situace starších pracovníků více opíraly o kvantitativní a kvalitativní údaje a stanovily měřitelnou příčinnou souvislost mezi činnostmi vymezenými v rámci operačních programů a sledovanými cíli, která by usnadnila ověřování souladu mezi zjištěnými potřebami, zvolenou strategií a stanovenými konkrétními cíli a umožnila přijímat správná rozhodnutí s ohledem na budoucnost;
  6. bere na vědomí, že podle své specifické socioekonomické a demografické situace členské státy používají k vymezení starších pracovníků rozdílné věkové skupiny; pokládá však za politováníhodné, že toto vymezení není vždy používáno v průběhu celého programovacího procesu v daném členském státě jednotně a důsledně; vybízí proto

členské státy, aby v příštím programovém období (2014–2020) zajistily, že věkové skupiny, jejichž potřeby byly analyzovány, budou odpovídat věkovým skupinám, na něž se zaměřují programy nebo související činnosti a cíle;

7. žádá, aby byla přijata opatření, jejichž cílem by nebyla pouze zaměstnatelnost, ale zároveň pokrok, co se týče dovedností (včetně tzv. sociálních dovedností), vyššího sebevědomí a větší motivace; konstatuje, že předávání životních dovedností a poskytování neformálního vzdělávání může mít v tomto ohledu zásadní přínos;
8. vyzývá k monitorování a odstraňování všech překážek, které brání aktivnímu stárnutí, a k podpoře celoživotního vzdělávání, zejména co se týče získání nové kvalifikace a odborných dovedností, například počítačových dovedností a ovládnutí cizích jazyků; zdůrazňuje, že aktivní stárnutí a celoživotní učení by se u starších mužů a žen mělo stát běžnou součástí jejich pracovního života a že tyto politiky by měly být neustále monitorovány, vyhodnocovány a zlepšovány;
9. žádá, aby byl v nových operačních programech jednotnější přístup k výběru cílových skupin a využívání údajů z trhu práce na úrovni členských států, s cílem stanovit ambiciózní, ale realistické cíle; konstatuje, že vzhledem k tomu, že stále rostoucí počet starších pracovníků bude v budoucnu nabývat na významu, měl by být součástí příprav operačních programů rovněž dialog o stanovení pořadí důležitosti cílových skupin.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	23.1.2014
Výsledek konečného hlasování	+ : 33 - : 2 0 : 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Edit Bauer, Phil Bennion, Pervenche Berès, Philippe Boulland, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Frédéric Daerden, Karima Delli, Sari Essayah, Richard Falbr, Thomas Händel, Marian Harkin, Stephen Hughes, Danuta Jazłowiecka, Ádám Kósa, Jean Lambert, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Konstantinos Poupakis, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Gabriele Stauner, Jutta Steinruck, Ruža Tomašić
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Georges Bach, Philippe De Backer, Kinga Göncz, Sergio Gutiérrez Prieto, Liisa Jaakonsaari, Anthea McIntyre, Ria Oomen-Ruijten

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	18.2.2014
Výsledek konečného hlasování	+ : 26 - : 0 0 : 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Marta Andreasen, Inés Ayala Sender, Zigmantas Balčytis, Ryszard Czarnecki, Tamás Deutsch, Martin Ehrenhauser, Jens Geier, Gerben-Jan Gerbrandy, Ingeborg Gräßle, Rina Ronja Kari, Bogusław Liberadzki, Jan Mulder, Monika Panayotova, Crescenzo Rivellini, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Theodoros Skylakakis, Georgios Stavrakakis, Michael Theurer
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Philip Bradbourn, Karin Kadenbach, Marian-Jean Marinescu, Olle Schmidt
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Peter Jahr, Iosif Matula, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid